

prima instanță: Judecătoria Ocnița – D.Băbălău

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Gheorghieș, A.Toderaș, A. Albu

Î N C H E I E R E

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Valentina Clevadi

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Jurcov Anatoli,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Jurcov Anatoli
în contradictoriu cu Țurcan Lilia privind încasarea prejudiciului material și a
venitului ratat,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2017, prin care a fost
respinsă cererea lui Jurcov Anatoli privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel
Bălți și,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Jurcov Anatoli și menținută hotărârea Judecătoriei
Ocnița din 13 septembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 28 octombrie 2015, Jurcov Anatoli a depus cerere de chemare în judecată
în contradictoriu cu Țurcan Lilia privind încasarea prejudiciului material și a
venitului ratat.

În motivarea acțiunii, Jurcov Anatoli a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei
Dondușeni din 06 septembrie 2004, emisă de judecătorul Țurcan Lilia, s-a
recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 20, situat
în or.Dondușeni str.31 august 4/1, încheiat între Titov Nicolai și Jurcov Anatoli.

Susține că, la 12 iunie 2015 s-a adresat către Oficiul Cadastral Teritorial
Dondușeni pentru eliberarea actelor necesare pentru privatizarea apartamentului,
însă a primit refuz, din care a aflat că, apartamentul nr. 20 situat în or.Dondușeni

str.31 august 4/1 este înregistrat în Registrul bunurilor imobile ca proprietate privată a Arapu Galinei.

Menționează că, împreună cu copiii săi ilegal au fost lipsiți de apartament.

Reclamantul solicită, încasarea din contul pârâtului a venitului ratat din motivul ilegalității hotărârii pronunțate la 06 septembrie 2004 de către Țurcan Lilia.

La 27 noiembrie 2015, în baza încheierii Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2015, pricina a fost strămutată spre judecare Judecătoriei Ocnîța.

Prin încheierea Judecătoriei Ocnîța din 05 februarie 2016 a fost primit spre examinare doar capătul de cerere cu privire la încasarea venitului ratat, fiind refuzat în capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului din considerentul existenței pe acest temei a hotărârii Judecătoriei Ocnîța din 23 iunie 2014, prin care a fost respinsă acțiunea.

Prin hotărârea Judecătoriei Ocnîța din 13 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de către Jurcov Anatoli a fost respinsă ca nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Jurcov Anatoli la 03 octombrie 2016 a depus cerere de apel (f.d.119), prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Ocnîța din 13 septembrie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Ulterior, la 25 ianuarie 2017, a depus cerere de recuzare judecătorilor Curții de Apel Bălți, Albu Ana și Toderaș Aurelia.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2017, s-a respins ca neîntemeiată cererea de recuzare a judecătorilor.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, s-a respins apelul declarat de către Jurcov Anatoli și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ocnîța din 13 septembrie 2016.

La 15 martie 2017, Jurcov Anatoli a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2017 și deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Bălți și a cererii de chemare în judecată înaintată de Jurcov Anatoli privind încasarea venitului ratat.

În motivarea recursului recurentul a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, solicitând casarea lor ca fiind adoptate cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material și procedural.

Menționează că, judecătorii Curții de Apel Bălți, Albu Ana și Toderaș Aurelia într-o altă cauză civilă au calitatea de pârât, i-ar recurentul este participant la proces și consideră că dânsle ar putea examina pricina imparțial.

Consideră că, instanța de apel superficial a examinat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Jurcov Anatoli, nu a constatat și nu a elucidat

pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, concluziile instanței expuse în hotărârile contestate sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii i-ar normele de drept material și procedural au fost încălcate și aplicate eronat.

Afirmă recurentul că, încălcările admise au dus la soluționarea greșită a pricinii, iar erorile comise încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale apelantului și copiilor lui (f.d. 181-182).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 31 ianuarie 2017 (f.d. 166-170), fiind expediată în adresa părților prin scrisoarea de însoțire a Curții de Apel Bălți la 16 februarie 2017 (f.d. 171), în termenul prevăzut de lege la 15 martie 2017, Jurcov Anatoli a declarat recurs împotriva încheierii și deciziei instanței de apel (181-182).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Jurcov Anatoli, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de Jurcov Anatoli în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Jurcov Anatoli, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Jurcov Anatoli, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari